

PLANY WYNIKOWE
W ZAKRESIE I KLASY LICEUM I TECHNIKUM
OPRACOWANE NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW KATECHETYCZNYCH
Jestem świadkiem Chrystusa w Kościele
Z SERII DROGI ŚWIADKÓW CHRYSYTA

Plany wynikowe zostały skonstruowane z uwzględnieniem zakresu programowego I klasy liceum i technikum. Na podstawie programu dokonano analizy materiału i opracowano propozycję wymagań. Mają one charakter syntetyczny (bez wnikania w szczegóły).

Przedstawiona propozycja wymagań w postaci tabelarycznej pozwala wstępnie ocenić hierarchię wymagań ze względu na cele i materiał.

Wyjaśnienia układu i treści tabeli:

1. Temat lekcji; pierwszy wpisywany do dziennika lekcyjnego, drugi do zeszytu ucznia.
2. Wymagania podstawowe obejmują wiadomości i umiejętności stosunkowo łatwe do opanowania, najpewniejsze naukowo, całkowicie niezbędne w dalszej nauce, bezpośrednio użyteczne.
3. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszek) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:
 - wiadomości: zapamiętanie (oznaczone literką A) i zrozumienie (oznaczone literką B);
 - umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych (oznaczone literką C) i stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje kolumny 3 odnoszą się do wymagań podstawowych.

4. Wymagania rozszerzone obejmują wiadomości i umiejętności umiarkowanie trudne do opanowania, w pewnym stopniu hipotetyczne, przydatne, bezpośrednio użyteczne oraz dopełniające; trudne do opanowania, twórcze, wyspecjalizowane, z dala od bezpośredniej użyteczności.

5. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszko) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:

- wiadomości: zapamiętanie (oznaczone literką A) i zrozumienie (oznaczone literką B);
- umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacja typowych (oznaczone literką C) i stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje kolumny 5 odnoszą się do wymagań rozszerzonych.

SEMESTR I

I. Jestem chrześcijaninem

1. Temat	2. Wymagania podstawowe	3.	4. Wymagania rozszerzone	5.
0. Wprowadzenie w uwarunkowania współpracy podczas religii. (Kim jestem?).	– analizuje dotychczasowe doświadczenia katechetyczne; – wyjaśnia zasady współpracy.	D B	– przedstawia własne oczekiwania w zakresie szkolnej katechezy; – wymienia zarys tematyki katechetycznej w szkole <u>ponadgimnazjalnej</u> .	C A
1. Odkrywanie zadań szkolnej katechezy. (Katecheza w szkole).	– opowiada o możliwościach odkrywania treści Dobrej Nowiny; – prowadzi refleksję nad własnym życiem.	A C	– wyjaśnia wartość i zasadność religii w szkole; – dowodzi cel szkolnej edukacji religijnej.	B D
2. Motywowanie do odpowiedzialnej lektury Biblii. (Słucham Ducha Świętego – lektura Biblii).	– wyjaśnia, dlaczego każdy może odnaleźć siebie w Biblii; – przekonuje o należnym szacunku księgom świętym.	B D	– przedstawia wybranych autorów i ich teksty podkreślające wartość Biblii; – określa warunki religijnego odczytywania Biblii.	A C
3. Rozwijanie współpracy z Duchem Świętym. (Otrzymałeś Ducha Świętego).	– rozróżnia dary Ducha Świętego; – charakteryzuje, czym jest bierzmowanie w życiu ochrzczonych.	B C	– definiuje treść poszczególnych darów Ducha Świętego; – ocenia wartość zobowiązań z racji przyjętego sakramentu bierzmowania.	A D
4. Wspieranie odpowiedzialności ucznia za Kościół. (Zjednoczeni w Duchu Świętym obywatele Kościoła).	– definiuje, co wnosi w życie chrześcijanina sakrament bierzmowania; – potrafi zaplanować osobisty udział we wspólnocie Kościoła lokalnego.	A D	– streszcza, na czym polega odpowiedzialność za życie Kościoła; – charakteryzuje tematyczne teksty KKK.	B C
5. Doskonalenie własnego świadectwa wiary. (W mocy Ducha Świętego – sakrament dojrzałości).	– wyjaśnia, co sami możemy uczynić dla wspólnoty Kościoła; – przekonuje o konieczności przestrzegania przyrzeczeń chrześcijańskich.	B C	– wymienia, jakie zobowiązania nakłada na ochrzczonego sakrament bierzmowania; – analizuje teksty KKK o zadaniach dojrzałego chrześcijanina.	A D

6. Wspomaganie realizacji chrześcijańskich zadań. (Liturgia sakramentu bierzmowania).	– wymienia obrzędy sakramentu bierzmowania. – uczestniczy w realizacji chrześcijańskich zadań.	A D – opisuje znaczenie poszczególnych obrzędów w sakramencie bierzmowania; – prowadzi refleksję nad własnym życiem.	B C
--	---	---	--------

II. Taka jest nasza wiara

7. Rozpoznawanie prawdy. (Poszukiwanie prawdy).	– analizuje, co znaczy odkrywać prawdę, głosić ją, być jej wiernym; – definiuje, czym jest prawda.	D A – interpretuje, dlaczego Papież wzywa młodych do poszukiwania Prawdy, którą jest Jezus; – przedstawia fundamentalne wyjaśnienia w <i>Fides et ratio</i> .	C B
8. Odkrywanie istoty wiary. (Istota wiary).	– określa, czym jest wiara; – opisuje, czego wymaga od człowieka wiara.	C B – wymienia, jakie znaczenie posiada wiara w codziennym życiu; – uzasadnia własne odniesienie do wiary.	A D
9. Dostrzeganie współzależności wiary i rozumu. (Zrozum, abyś uwierzył; uwierz, abyś zrozumiał).	– identyfikuje pojęcia: agnostycyzm, ateizm, fideizm, tradycjonalizm, racjonalizm, ontologizm; – uzasadnia brak sprzeczności pomiędzy wiarą i rozumem.	A D – streszcza zakresy wchodzące w sferę poznania rozumu i wiary; – określa wzajemne kompetencje rozumu i wiary jako dziedzin poznania.	B C
10. Rozeznawanie dróg poznania Boga. (Drogi poznania Boga).	– formuje, czym jest droga poznania Boga; – przekonuje, dlaczego Boga można poznać na podstawie rzeczy stworzonych.	A C – interpretuje, dlaczego człowiek jest drogą poznania Boga; – przyjmuje odpowiedzialność za rozpoznawanie dróg poznania Boga.	B D
11. Wspomaganie wiary słowu Boga. (Wierzę słowu Bożemu).	– wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien odpowiedzieć na inicjatywę Boga; – analizuje, w jaki sposób człowiek powinien odpowiedzieć na usłyszane słowo Boga.	B D – wymienia kolejne etapy dialogu Boga z człowiekiem; – charakteryzuje, na czym polega postawa dialogu Boga i człowieka.	A C
12. Odkrywanie Jezusa w pełni Jego Objawienia. (Jezus Chrystus szczytem Objawienia).	– opowiada treść Prologu św. Jana; – przekonuje, na czym polega pełne objawienie w Jezusie.	A C – opisuje, jakie trudności spotykane są w procesie uznania Jezusa jako Boga; – potrafi dowieść, że Jezus jest szczytem Objawienia.	B D

13. Wspomaganie wiary w Bożą Opatrzność. (Opatrzność Boża).	– ilustruje termin <i>Opatrzność Boga</i> ; – dowodzi integralność trudnego doświadczenia i Opatrzności Bożej.	B D	– formuje, jak powinna wyglądać odpowiedź człowieka na miłość Boga; – przekonuje, że Opatrzność Boża jest doświadczana w historii zbawienia.	A C
(56). Wzmacnianie religijnego przeżywania uroczystości Wszystkich Świętych. (Uroczystość Wszystkich Świętych).	– opisuje, na czym polega kult świętych; – określa, jaką rolę pełni patron święty.	A C	– rozróżnia uroczystości 1 i 2 listopada; – syntezuje religijne przesłanie tekstów czytań mszalnych z Uroczystości Wszystkich Świętych.	B D

III. „Oto Ja jestem z wami...”

14. Rozpoznawanie natury Kościoła Jezusa Chrystusa. (Kościół Jezusa Chrystusa).	– przedstawia naturę Kościoła; – stwierdza, dlaczego Kościół nieustannie potrzebuje oczyszczenia.	A C	– potrafi wyjaśnić, na czym polega jego miejsce w Kościele; – analizuje wybrane fragmenty adhortacji <i>Christifideles laici</i> .	B D
15. Odkrywanie zasadności funkcjonowania Kościoła. (Po co Kościół?).	– potrafi podać uzasadniające argumenty na pytanie, „po co Kościół?”; – streszcza przynajmniej trzy cele istnienia Kościoła.	D B	– podkreśla, na czym polega samoidentyfikacja z Kościołem; – rozpoznaje w znakach widzialnych Jezusowy Kościół.	A C
16. Rozpoznawanie obecności Jezusa Chrystusa w Kościele. (Jezus Chrystus obecny w Kościele).	– wylicza oczekiwania Jezusa wobec swoich uczniów; – objaśnia formy, w jakich współcześni chrześcijanie głoszą Ewangelię.	A C	– wskazuje wartość służby drugiemu człowiekowi w rodzinie, w szkole, gronie koleżeńskim; – podaje przekonujące argumenty uzasadniające wiarę chrześcijan w obecność Jezusa w Kościele.	B D
17. Konstruktywne odkrywanie treści Pisma Świętego. (Pismo Święte Księgą Kościoła).	– rozróżnia kryteria czytania i interpretowania treści Biblii; – dowodzi, co znaczy interpretować Biblię w świetle tradycji Kościoła.	B D	– definiuje, na czym polega aktualizacja treści Objawienia; – podejmuje samodzielną lekturę Pisma Świętego.	A C

18. Rozoznaczanie wartości objawień prywatnych. (Objawienia prywatne).	– charakteryzuje, czym są objawienia prywatne; – wymienia wybrane objawienia prywatne zatwierdzone przez Kościół.	C A	– przytacza kryteria w rozpoznawaniu wiarygodności objawień prywatnych; – uzasadnia stanowisko Kościoła wobec objawień prywatnych.	B D
51. Wzmacnianie rozumienia i przyjęcia darów Adwentu. (Adwent).	– wyjaśnia określenie dwa biblijne adwentu; – interpretuje, z jakim religijnym przesłaniem zwracają się chrześcijanie do swego otoczenia w okresie Adwentu.	B D	– podkreśla istotne cechy Adwentu; – uczestniczy w chrześcijańskim przeżywaniu Adwentu.	A C
19. Ukazywanie szczególnego miejsca i roli papieża w Kościele. (Papież w Kościele).	– podkreśla, jaką władzę posiada papież i od kogo ją otrzymał; – potrafi uzasadnić, kim jest papież dla Kościoła.	A C	– wyjaśnia, na czym polega autorytet papieża; – analizuje, jaka jest rola (misja) papieża w Kościele w świetle nauczania Kościoła.	B D
20. Uaktywnianie zaangażowania jednoczącego chrześcijan. (Podziały w Kościele i dążenie do jedności).	– przedstawia, czym jest dialog ekumeniczny; – uzasadnia przyczyny, przebieg i skutki podziałów w Kościele.	B D	– określa, co może czynić, aby nie powiększać istniejących podziałów, ale im przeciwdziałać; – opowiada, co występuje u podłoża podziałów religijnych.	C A
21. Rozoznaczanie darów i zadań sakramentu chrztu. (Chrzest – dar i zadanie).	– przekonuje, dlaczego chrzest jest darem i zadaniem; – wylicza elementy obrzędu chrztu.	C A	– rozróżnia treść czynności wykonywanych podczas chrztu świętego; – potrafi udowodnić, co wnosi w życie człowieka sakrament chrztu.	B D
22. Ukazywanie wartości sakramentu pojednania i pokuty. (Pojednanie i pokuta).	– uzasadnia, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania; – streszcza, na czym polega społeczny wymiar popełnionych grzechów.	D B	– przekonuje, że korzystanie z sakramentu pokuty ma sens; – posługuje się treścią dokumentów Kościoła o sakramencie pokuty i pojednania.	C A
52. Wspieranie chrześcijańskiego przeżywania świąt Bożego Narodzenia. (Boże Narodzenie).	– uczestniczy w religijnym świętowaniu Bożego Narodzenia; – charakteryzuje religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia.	A C	– interpretuje teksty liturgiczne czytane w Boże Narodzenie; – potrafi dowieść, dlaczego Boże Narodzenie jest odkrywaniem największego Daru.	B D

23. Odkrywanie wartości cierpienia i choroby. (Chorzy skarbem Kościoła).	– interpretuje, jaki sens i wartość posiada cierpienie; – analizuje, dlaczego chorzy są skarbem Kościoła.	B D	– określa, jak należy spojrzeć na ludzkie cierpienie; – definiuje wartość sakramentu namaszczenia chorych.	C A
24. Motywowanie odpowiedzialnej służby wspólnocie. (Służba wspólnoty).	– wylicza, jakie konsekwencje pociąga za sobą wybrana wspólnota służby; – interpretuje, w czym wyraża się służba małżonków.	A C	– opisuje, na czym polega służba w sakramencie kapłaństwa; – dowodzi, dlaczego małżeństwo i kapłaństwo nazywamy sakramentami w służbie innych.	B D
25. Rozpoznawanie zasadności życia osób konsekrowanych. (Zakony w Kościele).	– uzasadnia religijne znaczenie i zasadność życia zakonnego; – przedstawia, czemu miały służyć rozwijane w ciągu wieków formy życia zakonnego.	D B	– wyjaśnia istotę zakonów kontemplacyjnych; – charakteryzuje dokumenty Kościoła o życiu zakonnym.	A C
26. Dostrzeganie wartości Eucharystii. (Eucharystia: spotkanie z Jezusem, który umacnia).	– określa motywy, dla których Jezus ustanawia Eucharystię; – wylicza, co Eucharystia wnosi w życie człowieka.	C A	– analizuje powody nierozumienia Eucharystii; – interpretuje treść wybranych dokumentów Kościoła o Eucharystii.	D B
27. Odkrywanie Eucharystii jako źródła i szczytu życia chrześcijańskiego. (Eucharystia: źródło i szczyt życia chrześcijańskiego).	– okazuje szacunek Eucharystii; – potrafi udowodnić, dlaczego Eucharystia jest centrum życia chrześcijańskiego.	B D	– wymienia, co sprawia Eucharystia w życiu chrześcijan; – rozumie cel uczestniczenia w Eucharystii.	A C
28. Rozpoznawanie Eucharystii w jej wymiarze życia wiecznego. (Eucharystia: zadatek przyszłej chwały).	– wylicza postawy chrześcijan podczas Eucharystii; – przedstawia podstawowe wiadomości o Eucharystii na podstawie Modlitw Eucharystycznych.	A C	– tłumaczy zasadność odpowiedzialnego przyjmowania Komunii Świętej; – wyjaśnia, na jakiej podstawie twierdzimy, że Eucharystia jest zadatkami życia wiecznego.	D B

SEMESTR II

IV. Gdy się modlicie...

55. Wprowadzanie w liturgię czasu w ciągu roku. (Czas w ciągu roku).	– rozróżnia okresy roku liturgicznego; – przedstawia wyjaśnienie roku liturgicznego.	A – wyjaśnia, dlaczego każdy rok liturgiczny to kolejny czas wspinania się ku niebu; C – uzasadnia sensowność regularnego udziału w niedzielnej i świątecznej Mszy Świętej.	B D
53. Doskonalenie wiary w czynach pokutnych okresu Wielkiego Postu. (Wielki Post).	– dowodzi, co jest istotne dla wierzących przy obchodzeniu okresu Wielkiego Postu; – wyjaśnia nabożeństwa Wielkiego Postu.	– wylicza liturgiczne formy świętowania czasu Wielkiego Postu; B – przyjmuje odpowiedzialność za własny Wielki Post.	A C
29. Wprowadzanie w rozumienie modlitwy. (Modlitwa – jej istota, konieczność, potrzeba...).	– definiuje termin <i>modlitwa</i> ; – przekonuje, czym nie powinna być modlitwa.	A – analizuje, dlaczego modlitwa jest trwaniem w obecności Boga; C – przytacza ewangeliczne treści wskazujące na istotę modlitwy.	D B
30. Promowanie modlitwy za pomocą różnych jej form. (Sposoby modlitwy).	– charakteryzuje poszczególne formy modlitwy; – dokonuje syntezy ewangelicznych tekstów o modlitwie.	B – interpretuje zasadność różnych form modlitwy; D – definiuje różne formy modlitwy.	C A
31. Uczenie rozmowy z Bogiem na wzór modlitwy Jezusa. (Jezus wzorem modlitwy).	– na podstawie modlitwy Jezusa określa formę wzorcowej modlitwy; – opisuje, jaka powinna być modlitwa.	C – formułuje własną modlitwę na wzór Jezusa; A – analizuje, co Jezus swoim życiem i nauczaniem przekazał o modlitwie.	B D
32. Ukazanie uświęcającego udziału w liturgii. (Liturgia Kościoła).	– opisuje podstawowe postawy występujące podczas liturgii; – uzasadnia podział zadań w liturgii.	B – wyjaśnia, dlaczego każdy chrześcijanin jest odpowiedzialny za liturgię; D – podaje argumenty przemawiające za częstą Komunią Świętą.	A C

33. Motywowanie do realizacji przykazań kościelnych. (Przykazania kościelne).	– opowiada, jakie podstawowe prawa ustanawia Kościół; – stwierdza, dlaczego mogą zmieniać się przykazania kościelne.	A C	– określa, czemu ma służyć stanowione przez Kościół prawo; – dowodzi, dlaczego mamy obowiązek zachowywać przykazania Kościoła.	B D
34. Świętowanie Dnia Pańskiego – I przykazanie kościelne. (Świętowanie Dnia Pańskiego).	– odkrywa kryterium i jego treść w zakresie prac koniecznych i niekoniecznych; – opisuje, jak powinna wyglądać niedziela chrześcijanina.	D B.	– wylicza święta nakazane przez Kościół; – interpretuje prawo Kościoła określone w I przykazaniu kościelnym.	A C
35. Wyznawanie grzechów – II przykazanie kościelne. (Wyznawanie grzechów).	– wyjaśnia, jak często należy się spowiadać; – wylicza warunki spowiedzi.	C A	– analizuje, na czym polega zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu; – przedstawia, co dzieje się w sakramencie pojednania i pokuty;	D B
36. Przyjmowanie Komunii Świętej – III przykazanie kościelne. (Przyjmowanie Komunii Świętej).	– uzasadnia, co dokonuje się podczas Eucharystii; – objaśnia treść III przykazania kościelnego.	D B	– podkreśla znaczenie III przykazania kościelnego; – porządkuje wiadomości na temat Eucharystii.	A C
37. Konieczność postu – IV przykazanie kościelne. (Konieczność postu).	– formułuje reguły praktykowania postu; – charakteryzuje czas pokuty i wstrzemięźliwości.	A C	– interpretuje tekst Iz 58, 1-10 w kontekście Wielkiego Postu; – analizuje chrześcijańskie wyjaśnienie postu.	B D
38. Potrzeby wspólnoty Kościoła – V przykazanie kościelne. (Potrzeby wspólnoty Kościoła).	– analizuje uczynki miłosierdzia co do ciała i duszy; – przytacza teksty biblijne wzywające do pomocy potrzebującym.	D B	– wyjaśnia, na czym polega solidarność ze wspólnotą; – wspiera potrzebujących i Kościół.	A C
39. Ukazywanie wartości systematycznych modlitw. (Modlitwy poranne i wieczorne).	– przedstawia rytm przeżywania każdego dnia z Bogiem; – określa, co jest przeszkodą w modlitwie.	A C	– argumentuje zasadność regularnej modlitwy chrześcijanina; – praktykuje regularną modlitwę.	D B
54. Wprowadzenie w treść liturgii Wielkanocy. (Wielkanoc).	– wyjaśnia, co dokonało się w święto Paschy; – dowodzi, dlaczego przyjęcie zmartwychwstania wymaga wiary.	B D	– opisuje istotne znaczenie obchodzonej przez chrześcijan Wielkanocy; – charakteryzuje liturgię świąt paschalnych.	A C

V. Co mam zrobić?

40. Rozznawanie uwarunkowań godnego życia. (Godziwe życie).	– wyjaśnia, czym jest królestwo Boże; – charakteryzuje, w jaki sposób może przyczynić się do rozwoju królestwa Bożego.	A C	– opisuje zakres godnego życia człowieka; – uzasadnia, w jaki sposób urzeczywistnia się królestwo Boże.	B D
41. Dostrzeganie <i>Błogosławięstw</i> jako ukierunkowania własnego życia. (Fundament chrześcijańskiego życia).	– opowiada, do czego Jezus wzywa w treści <i>Błogosławięstw</i> ; – analizuje, co Jezus chce wnieść w życie człowieka przez naukę <i>Błogosławięstw</i> .	B D	– przedstawia interpretację Jana Pawła II na temat <i>Błogosławięstw</i> ; – przyjmuje wskazania <i>Błogosławięstw</i> jako prawo własnego życia.	A C
42. Błogosławieni ubodzy w duchu... (Ubodzy w duchu...).	– wymienia, co Jezus chce wnieść przez naukę I Błogosławięstwa; – charakteryzuje, na czym polega realizacja I Błogosławięstwa.	A C	– wyjaśnia określenia <i>ubodzy w duchu</i> ; – uzasadnia, co jest przeciwne I Błogosławięstwu.	B D
43. Błogosławieni, którzy się smucą... (Którzy się smucą...).	– interpretuje określenie <i>błogosławieni, którzy się smucą</i> ; – analizuje, co Jezus proponuje w treści II Błogosławięstwa.	B D	– opowiada, na czym polega wypełnianie II Błogosławięstwa; – przedstawia, co jest przeciwne II Błogosławięstwu.	A C
44. Błogosławieni cisi... (Cisi...).	– określa, na czym polega przywilej III Błogosławięstwa; – charakteryzuje, co jest przeciwne III Błogosławięstwu.	A C	– wyjaśnia określenie <i>błogosławieni cisi</i> ; – syntezuje, co Jezus pragnie wnieść poprzez treść III Błogosławięstwa.	B D
45. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości... (Którzy pragną sprawiedliwości...).	– interpretuje określenie <i>łakną sprawiedliwości</i> ; – dowodzi, do czego zaprasza Jezus w treści IV Błogosławięstwa.	B D	– opisuje, na co Jezus zwraca uwagę w IV Błogosławięstwie; – charakteryzuje, od czego Jezus chce nas uchronić poprzez IV Błogosławięstwo.	A C

46. Błogosławieni miłosierni... (Miłosierni...).	– interpretuje określenie <i>blagosławieni miłosierni</i> ; – informuje, co Jezus pragnie wnieść poprzez V Błogosławieństwo.	C A	– analizuje, na czym polega realizacja V Błogosławieństwa; – przedstawia, przed czym chce chronić nas Jezus ogłaszając V Błogosławieństwo.	D B
47. Błogosławieni czystego serca... (Czyste serce...).	– interpretuje określenie <i>czystego serca</i> ; – analizuje, co się przeciwne wobec VI Błogosławieństwa.	B D	– podkreśla, co ogłasza Jezus w treści VI Błogosławieństwa; – objaśnia, przed czym chroni nas Jezus w treści VI Błogosławieństwa.	A C
48. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój... (Którzy wprowadzają pokój...).	– objaśnia treść VII Błogosławieństwa; – charakteryzuje, przed czym chroni nas Jezus ogłaszając VII Błogosławieństwo.	A C	– uzasadnia, co jest przeciwne treści VII Błogosławieństwa; – interpretuje chrześcijańskie rozumienie pokoju.	D B
49. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości... (Prześladowani dla sprawiedliwości...).	– dowodzi wartość ponoszenia prześladowań dla sprawiedliwości; – wyjaśnia treść VIII Błogosławieństwa.	D B	– przedstawia, jaką cnotę dowartościowuje VIII Błogosławieństwo; – wylicza, co jest przeciwne VIII Błogosławieństwu.	C A
50. Błogosławieni jesteście... (Ze względu na Jezusa Chrystusa).	– charakteryzuje, do czego zaprasza nas Jezus w treści <i>Błogosławieństw</i> ; – określa, czego uczą nas <i>Błogosławieństwa</i> .	C A	– uzasadnia, na czym polega realizacja <i>Błogosławieństw</i> ; – wyjaśnia, jaką wartość dla chrześcijanina posiadają Jezusowe <i>Błogosławieństwa</i> .	D B
57. Motywowanie osobistego angażowania się w dzieła zbawcze. (Udział w zbawczych dziełach Boga).	– charakteryzuje, czym jest historia zbawienia; – ocenia własne życie jako świadka Chrystusa w Kościele.	B D	– analizuje sens historii zbawienia; – wylicza, na czym polega możliwość „udanego życia” z perspektywy Boga.	C A

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej
według podręcznika nr AZ-41-01/1-1 zgodnego z programem nauczania nr AZ-4-01/1.
Recenzenci: ks. dr Józef Kraszewski, ks. dr Robert Sarek

KOMITET REDAKCYJNY

ks. Zbigniew Marek SJ (przewodniczący)
ks. Andrzej Hajduk SJ, ks. Janusz Mólka SJ

ZESPÓŁ AUTORÓW

kierownik – ks. Zbigniew Marek SJ (Kraków)

Agnieszka Banasiak	ks. Zbigniew Marek (Kraków)
ks. Krzysztof Burdak (Kraków)	ks. Dariusz Kwiatkowski (Kalisz)
Dorota Cieślak (Olkusz)	ks. Tomasz Lenczewski (Kalisz)
ks. Marcelli Cogiel (Katowice)	ks. Piotr Malejski SJ (Kraków)
ks. Ryszard Czekalski (Płock)	Małgorzata Mendyk (Legnica)
ks. Stanisław Dziekoński (Łomża)	ks. Marek Mendyk (Legnica)
Małgorzata Figula (Ostrowiec Świętokrzyski)	ks. Tadeusz Panuś (Kraków)
ks. Jerzy Filek (Kraków)	ks. Grzegorz Puchalski (Elbląg)
Grzyżana Foksa (Elbląg)	Regina Pych (Elbląg)
ks. Waldemar Janiga (Przemysł)	ks. Piotr Sroczynski (Wrocław)
Ewa Jaworska (Elbląg)	Jolanta Strojek (Radom)
ks. Witold Jedynak (Przemysł)	Stefan Sulinski (Kraków)
ks. Krzysztof Kantowski (Koszalin)	Aneta Żurek (Kraków)
Anna Królikowska (Kraków)	

Opracowanie

Barbara Wysokińska

Redakcja

Dorota Cieślak, Anna Królikowska

Projekt okładki i opracowanie graficzne

Tomasz Prażuch

Nihil obstat: Przełożony Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego
ks. Adam Żak SJ, Kraków, 9 maja 2002 r., l.dz. 83/02

ISBN 83-7097-959-9 (WAM)

ISBN 83-88209-41-8 (WSFP)

© Wydawnictwo WAM • Księża Jezuitów, Kraków 2002

© Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna IGNATIANUM w Krakowie, 2002

© Studio INIGO – CD – Kraków 2002

WYDAWNICTWO WAM

ul. Kopernika 26; 31-501 Kraków

tel. (012) 62 93 200; fax 429 50 03; e-mail: wam@wydawnictwovam.pl

DZIAŁ HANDLOWY

tel. (012) 62 93 254; 62 93 255; 62 93 256; 423 75 00; fax (012) 430 32 10;

e-mail: handel@wydawnictwovam.pl

Zapraszamy do naszej KSIĘGARNI INTERNETOWEJ:

<http://WydawnictwoWam.pl>

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez pisemnej zgody wydawcy
nie można do podręcznika tworzyć żadnych materiałów pomocniczych
Kraków 2004